

Jméno autora: Anna Pospíšková, 4. A

Název školy: Základní škola Ostrava-Hrabůvka Provaznická 64

E-mail: kocurova@zsprovaznicka.cz

Barevné pohádky: „Svět za kouzelnými dveřmi“

Na konci mléčné dráhy začíná můj příběh. Ahoj, já jsem Bela a dnes vám řeknu, jak to bylo. Žila jsem v malém městečku s mou rodinou. V našem světě platí pravidlo, když dosáhnete 10 let, tak máte na výběr z 5 dveří. Ale ať už to trochu zrychlím, když mi bylo 10 let, tak jsem si vybrala azurově modré...

Když přišel moment, kdy jsem dveře měla otevřít, stiskla jsem je ... a nemohla jsem uvěřit vlastním očím. Dveře mě vtáhly dovnitř, kde mě přivítala milá elfka. A v ten moment jsem si uvědomila, že jsem v elfím světě. „Ahoj, já jsem Elfí“, řekla elfka. „Ahoj, já jsem Bela“, odpověděla jsem. „Jé to je ale krásné jméno“, usmála se Elfka. „Víš k nám hodně lidí nechodí, většinou je dveře vyhodí v Akademii Jednorozců, v Zemi Obrů anebo v Ledovém království“. „A kolik lidí jste tu za celé století měly?“ chtěla jsem vědět. „1.. 3...hmmm asi 20“, odpověděla. „A v ostatních zemích?“ vyzvíдалa jsem. „400 možná více, to já doopravdy nevím“, „No tak pojď, musím ti vše ukázat“.

Elfí mi ukázala skoro všechny věci, ale když mi chtěla ukázat ovoce čihu, pozastavila se před stromem a zděšeně se na mě podívala. „C c co? Vždyť to nejde!“, vykřikla. „Ale co nejde?“, zeptala jsem se. „Pták Ohnivák hnízdí na stromě Čihu.“ „A co je na tom tak špatného?“ „Ptáci Ohnivci nemůžou hnízdit tak nízko, jinak ztrácí svou sílu. Musí hnízdit na hoře Gahuna“. Podívala jsem se na ní, ale než jsem stačila cokoli říct, už jsme byli na cestě za záchranou Ptáka Ohniváka na horu Gahuna.

Vše šlo skvěle, náhle jsme uslyšely hluk z hory a záhy se zjevil velký obr Gugu. Já jsem se na obra zadívala a mezitím Elfí vykřikla: „Podívej Ptáku Ohniváku se vrací síla“. Otočila jsem se, abych se podívala, ale obr se naštvál a uhodil do stěny a ihned začaly padat kameny. „Pozor, Elfí“, vykřikla jsem a zavřela oči. Chvilí bylo TÍCHO, podívala jsem se opatrně pod sebe a viděla tam zem, kde bylo mnoho bájných bytostí. Podívala jsem se na Elfí a nad sebe, kde letěl on – Pták Ohnivák v plné síle. Nesl nás ve svých pařátech a zachránil nás před obrem.

Když jsme přistály, podívala jsem se na Elfí, celá se třásla. „Elfí, nemusíš se bát, už jsme přistály“, usmála jsem se. Elfí se na mě zděšeně podívala, ale taky se usmála. Byla veselá jako obvykle, ale já už jsem se na ní nekoukala jak na TU, kterou jsem potkala před azurovými dveřmi. Když mi Elfí všechny věci ze svého světa ukázala, uvědomila jsem si, že takového přítele už nikdy nenajdu. Protože pouze takové neuvěřitelné zážitky vás dokážou spojit navždy. S Elfí jsme a budeme nejlepší kamarádky na světě.